

"Följande text är en ordagrann översättning av videoundervisningen med den Engelska titeln "The Lost Sheep." Avsikten är att göra det lättare för dig att förstå sammanhanget mellan tal, text, bilder, media och diagram i videoundervisningen och på så sätt underlätta för dig att förstå den Engelska presentationen. Det kan förekomma en och annan svårighet med rätt översättning från Engelska till Svenska och ibland några smärre grammatiska fel som du får ha överseende med. Vi hoppas ändå att du skall få ett gott utbyte av videopresentationen med denna översättning."

De förlorade fåren

Oavsett bakgrund, om du är jude eller grek, är vårt mål med denna undervisning att visa hur det finns EN Gud, EN kropp och EN tro! Tiden är snart inne när han samlar oss alla till en flock där han kommer att vara vår herde. Eftersom vi tror att denna undervisning är ytterst viktig och avgörande för att vi skall förstå sammanhanget med de förlorade fåren av Israels hus, kommer vi att gå igenom den på ett systematiskt sätt. Vårt mål är att försöka förklara den bakomliggande historien som finns i skrifterna och som vi tror att många idag har förbisett eller bara ignorerat.

Matteus 15:24

Han svarade: "Jag är sänd endast till de förlorade fåren av Israels hus."

Det har funnits många antaganden om vem eller vad Israel är. Många skulle säga att det är ett litet land i Mellanöstern. Andra säger att den är ett annat namn för judarna. Somliga påstår att det är kyrkan. Samtidigt som dessa svar kan ha ett element av sanning i sig, saknar de fortfarande en fullständig bild av vad skrifterna säger oss om det sanna, Bibliska Israel. Många glömmer att Israel blev uppdelat i två läger, med ett norra och ett södra kungarike. I själva verket blev folken i dessa båda riken bortkörda från sin mark och i tillfångatagna. Det nordliga kungariket övertogs av Syrien och det södra av Babylon. Därefter återvände bara en del av folket till det södra kungariket. Skriften definierar vanligtvis det norra Kungariket som "Israels hus" och det södra som "Juda hus." Men ibland kan "Israels hus" hänvisa till båda.

När man läser skrifterna om Israels och Juda hus, tar man oftast för givet att det handlar om alla Israels tolv stammar. Men så är det inte. Skriften skiljer tydligt på denna indelning av Israel som två separata enheter, riken eller nationer. Frågan blir då; Vad har det för betydelse för oss i dag? Och svaret? Mer än du kan föreställa dig. Att förstå uppdelningen av Israel är ytterst viktig och absolut grundläggande. När man väl förstått detta, förklarar Bibeln sig själv och din förståelse av Skriften kommer att födjupas mer än du kunnat föreställa dig. Även liknelsen om den förlorade sonen kommer att avslöja vad de flesta har missat under alla dessa år. De två grenar som nämns i Hesekiel 37 som skulle sammanfogas får också sin förklaring. Men innan vi börjar undersöka ämnet

om Israels uppdelning, låt oss titta på en vers i Jesaja;

Jesaja 1:18

Kom, låt oss gå till rätta med varandra, säger HERREN. Om era synder än är blodröda, skall de bli snövita, om de än är röda som scharlakan, skall de bli vita som ull.

Ställ dig själv frågan;

"Är jag är beredd att med Skriften som grund undersöka detta, eller vill jag fortsätta att hänga fast vid min egen uppfattning?" Det är absolut nödvändigt att du besvarar denna fråga nu:

Är du villig att granska Skriften utifrån den synvinkel som en del av din befintliga övertygelse kan anse vara fel? Kan det verkligen vara så att det du trott under så många år inte riktigt stämmer?

Det kan bli kämpigt, speciellt för pastorer, men det är ändå något som behöver redas ut. Så vi ställer igen frågan; *"Är jag beredd att undersöka Skriftens sanningar eller vill jag hänga fast vid min egen uppfattning?"* Det är bara du som kan svara på detta.

Jesaja 1:18

Kom, låt oss gå till rätta med varandra, säger HERREN...

Under Nya Testamentets tidiga år hade man bara tillgång till Gamla testamentet. Så när Nya testamentet skrevs, hade de bara den källan som grund. En källa för att definiera de ord och fraser de använde. En källa för att pröva allt som skrevs, det Gamla testamentet, som också kallas Tanakh. Precis som de troende i Berea prövade allt som Paulus undervisade om mot Skriften, behöver vi göra samma sak med vår övertygelse.

För att verkligen fullt förstå sammanhangen i Nya testamentet, måste vi först få en stadig grund och förståelse, vilket bara kan hittas i Gamla testamentet. Det Gamla testamentet fungerar som en vägkarta för att lotsa oss genom allt som kom att kallas Nya testamentet och saker som ännu inte har skett. Om vi håller fast vid något som inte stämmer med Gamla testamentet, då kan vi lätt få uppfattningen att Guds ord motsäger sig självt. Det visar på att vi är utanför kartan och går våra egna vägar. Så låt oss undersöka Skriften så att vi ärligt kan fastställa var vi befinner oss och få mer insikt i de Bibliska sammanhangen så att vi verkligen förstår varför ämnet om Israels två riken är av så stor betydelse för oss idag. Låt oss gå tillbaka till Abraham som kallas "trons fader" och börja med en bred översikt av Skriftens historia för att visa oss hur vi kommit fram till där vi står idag. På så sätt kan vi bättre förstå vad som ligger framför oss i tiden. Gud sa till Abraham;

1 Moseboken 22:17-18

...skall jag rikligen välsigna dig och göra dina efterkommande talrika som stjärnorna på himlen och som sanden på havets strand, och din avkomma skall inta sina fienders portar. I din avkomma skall alla jordens folk bli välsignade, därför att du lyssnade till min röst."

Här ser vi att Abrahams efterkommande kommer att vara lika talrika som stjärnorna på himlen vilket kanske inte är allt för svårt att förstå. Låt oss fortsätta framåt med vad som var lovat till hans son Isak. Vi kan konstatera att Isak var Abrahams andre son, men han fick ändå den förstföddes rätt och välsignelse. Gud sa till Isak;

1 Moseboken 26:4-5

Jag skall göra dina efterkommande talrika som stjärnorna på himlen, och åt dina efterkommande skall jag ge alla dessa landområden. Och i din avkomma skall alla jordens hednafolk bli välsignade, eftersom Abraham lyssnade till min röst och tog vara på det jag förordnat: mina befallningar, föreskrifter och lagar."

Här ser vi nästan samma löfte till Isak som gavs till Abraham. Kanske inte heller allt för svårt att förstå. Låt oss gå framåt till Isaks son Jakob. Här kan vi också konstatera, liksom med Isak, att Jakob var hans andre son i ordningen. Men även han fick förstfödsrätten, även om det skedde på ett oärligt sätt. Gud sa till Jakob;

1 Moseboken 28:13-15

Och se, HERREN stod ovanför den och sade: "Jag är HERREN, din fader Abrahams Gud och Isaks Gud. Det land där du ligger skall jag ge åt dig och dina efterkommande. Din avkomma skall bli som stoftet på jorden och du skall utbreda dig åt väster och öster, norr och söder, och genom dig och din avkomma skall alla folkslag på jorden bli välsignade. Och se, jag är med dig och skall bevara dig vart du än går, och jag skall föra dig tillbaka till detta land. Jag skall inte överge dig intill dess att jag har gjort vad jag har lovat dig."

Återigen ser vi att nästan samma löften fortsätter i Abrahams släktled. Vi ser också här att Jakob började sin vandring i Kanaans land. Han och alla hans söner bodde först i Kanaan. Jakobs namn ändrades senare till Israel.

1 Moseboken 35:10

Gud sade till honom: "Ditt namn är Jakob, men du skall inte längre heta Jakob utan Israel skall vara ditt namn." Och han gav honom namnet Israel.

Namnet "Israel" betyder "Han som kämpar med Gud." Inte kämpa med Gud i den meningen att motsätta sig honom, utan snarare genom att tjäna och bistå honom. Det var genom Israels tolv söner som de löften som givits till hans fader Isak och farfar Abraham, började slå rot. Israels tolv söner var; Ruben, Simeon, Levi, Juda, Sebulon, Isaskar, Dan, Gad, Aser, Naftali, Josef och Benjamin. På grund av hungersnöd, flyttade Israel och alla i hans familj från Kanaans land till landet Gosen i Egypten. Det var där som Israel senare välsignade sina barnbarn, Josefs söner. Israel förklarade då att Josefs söner skulle betraktas som hans egna.

1 Moseboken 48:5

Dina båda söner, som föddes åt dig i Egyptens land innan jag kom hit till dig i Egypten, skall nu vara mina. Efraim och Manasse skall vara mina liksom Ruben och Simeon.

När Israel välsignade de två pojkarna, upprepades mönstret med att förstfödsrättens välsignelse gick till Josefs andre son Efraim och inte till den förstfödde Manasse;

1 Moseboken 48:17-19

Men när Josef såg att hans far lade sin högra hand på Efraims huvud, tyckte han inte om det. Han tog sin fars hand och ville flytta den från Efraims till Manasses huvud. Och Josef sade till sin far: "Gör inte så, far. Det här är den förstfödde. Lägg din högra hand på hans huvud." Men hans far ville inte det. Han sade: "Jag vet, min son, jag vet. Också från honom skall det komma ett folk, också han skall bli stor. Men hans yngre bror skall ändå bli större än han, och flera folk skall härstamma från honom."

Det är nu som saker och ting börjar bli intressanta. Israel sa att Efraim kommer att bli "flera folk." Det hebreiska ordet för "flera folk" är "*melo ha' goyim*," vilket betyder "*ländernas fullhet*." ("*the fullness of the nations*"). Enligt grekiskt tänkesätt betyder "folk" "hedningar." Namnet "hedning" betyder helt enkelt "*folk*" (of the nations) eller "inte av Israels folk." Ur Guds perspektiv,

tillhör man antingen hans nation (singular) eller nationerna (plural).

Så även om Efraim fick den förstföddes välsignelse, var han också förutsagd att bli fullheten (*be the fullness*) för de nationer som inte tillhör Gud folk Israel. Vi kommer att återkomma till detta lite senare. När de befann sig i Egypten, fortsatte Israels folk att föröka sig;

1 Moseboken 47:27

Så bodde Israel i landet Gosen i Egypten. De skaffade sig ägodelar och var fruktsamma och förökade sig mycket.

Efter det att Josef dött blev de förslavade;

2 Moseboken 1:8-11

Och en ny kung framträdde i Egypten, en som inte kände till Josef. Han sade till sitt folk: "Se, Israels barns folk har blivit alltför stort och mäktigt för oss. Vi skall därför gå klokt till väga med dem. Annars kanske de förökar sig ännu mer, och om det blir krig kan de gå samman med våra fiender och föra krig mot oss och sedan ge sig av från landet." Man satte därför arbetsfogdar över dem och plågade dem med slavarbete. De byggde förrådsstäderna Pitom och Raamses åt farao.

Resten av 2 Moseboken beskriver mer detaljerat hur Herren befriade sitt folk ur Egypten genom Mose och använde honom till att leda dem. Det var under denna tid som lagen gavs i skriftlig form till hans folk på Sinai berg. Hans folk inkluderade Israels tolv stammar och en stor hop andra folkslag som hade slutit sig till dem. Men de var upproriska mot Gud och hade inte tro för att inta det förlovade landet. Så de fick helt inte lov att komma dit;

4 Moseboken 14:20-23

Då sade HERREN: "Jag förlåter dem enligt ditt ord. Men så sant jag lever och så sant HERRENS härlighet uppfyller hela jorden: Av alla de män som har sett min härlighet och sett de tecken jag har gjort i Egypten och i öknen, och som nu tio gånger har frestat mig och inte lyssnat till min röst, av dem skall ingen få se det land som jag med ed har lovat deras fäder. Ingen av dem som har föraktat mig skall få se det.

Det var istället deras barn som fick tillträda landet under Josua. Precis innan de gick in i löfteslandet ser vi hur Gud förnyade det förbund som gavs till den tidigare generationen. Vad var då detta förbund? Det förbund som gavs till den första generationen under Mose, var inte så mycket instruktioner utan mer välsignelser och förbannelser som skulle bli resultatet av deras lydnad eller olydnad till hans anvisningar. Vi kan se att det förnyade förbundet helt enkelt är en påbyggnad av dessa tidigare välsignelser och förbannelser. Se först vad Mose säger till den nästa generationen;

5 Moseboken 4:7-8

Ty finns det något annat stort folk som har gudar som är så nära det som HERREN, vår Gud, är nära oss, så ofta vi åkallar honom? Och finns det något annat stort folk som har stadgar och föreskrifter som är så rättfärdiga som hela denna lag som jag i dag lägger fram för er?

I samma kapitel ger han en kort sammanfattning av det förnyade förbundet som gavs till dem.

5 Moseboken 4:25-27

När du har fött barn och barnbarn och ni bott länge i landet, om ni då försyndar er genom att ni gör er en avgud, ett slags bild, och därmed gör det som är ont i HERRENS, din Guds, ögon och

väcker hans vrede, då tar jag i dag himmel och jord* till vittne mot er att ni snabbt kommer att utrotas ur det land dit ni nu går över Jordan för att ta det i besittning. Ni kommer inte att leva där länge utan kommer att helt förgöras.

Och HERREN skall skingra er bland folken, och endast ett litet antal av er skall bli kvar bland de hednafolk som HERREN skall driva er bort till.

(*Himmel och jord se Matteus 5:18)

Men i slutet av 5 Moseboken ser vi honom ge en annan bild av sitt handlande med Israels folk, välsignelser;

5 Moseboken 28:1-2

Om du lyssnar till HERRENS, din Guds, röst, genom att noggrant följa alla hans bud som jag i dag ger dig, så skall HERREN, din Gud, upphöja dig över alla folk på jorden. Och alla dessa välsignelser skall komma över dig och nå fram till dig, när du lyssnar till HERRENS, din Guds, röst.

Efter det att han lovat välsignelser till dem som lyssnar till hans röst, varnar han sedan för de förbannelser som skulle bli följden av olydnad;

5 Moseboken 28:15

Men om du inte lyder HERRENS, din Guds, röst och inte håller fast vid och följer alla hans bud och stadgar som jag i dag ger dig, så skall alla dessa förbannelser komma över dig och nå fram till dig.

Efter att ha varnat för de förbannelser som skulle bli resultatet av olydnad, förklarar han hur det förnyade förbundet är ett tillägg till det tidigare förbundet;

5 Moseboken 29:1

Dessa är orden i det förbund som HERREN befallde Mose att sluta med Israels barn i Moabs land, förutom det förbund som han hade slutit med dem vid Horeb.

Så vi ser att detta var ett förbund som lades till det tidigare förbundet. Han upphävde inte det föregående förbundet, utan lade bara till ett antal instruktioner. Som en del av förbannelsen i detta förnyade förbund, ser vi att Fadern förklarar att han bokstavligen kommer att skingra sitt folk bland nationerna om de väljer att inte lyda;

5 Moseboken 4:27

Och HERREN skall skingra er bland folken, och endast ett litet antal av er skall bli kvar bland de hednafolk som HERREN skall driva er bort till.

5 Moseboken 28:36 -37

HERREN skall föra dig och den kung som du sätter över dig bort till ett folk som varken du eller dina fäder har känt, och där skall du tjäna andra gudar, gudar av trä och sten. Du skall bli till häpnad och ett ordspråk och en nidvisa bland alla de hednafolk som HERREN skall föra dig till.

Men omedelbart efter detta, talar han om vad som kommer att hända när de väljer att återvända till hans vägar;

5 Moseboken 30:1-5

När allt detta kommer över dig, välsignelsen och förbannelsen som jag har förelagt dig, och du lägger detta på ditt hjärta bland alla de hednafolk dit HERREN, din Gud, fördriver dig, och du vänder om till HERREN, din Gud, och lyder hans röst, i allt vad jag i dag befäller dig, du och dina barn, av hela ditt hjärta och av hela din själ, då skall HERREN, din Gud, göra slut på din fångenskap och förbarma sig över dig. HERREN, din Gud, skall då åter samla dig från alla folk, dit han har skingrat dig.

Även om dina fördrivna skulle vara vid himlens ände, skulle HERREN, din Gud, samla dig därifrån och hämta dig därifrån. HERREN, din Gud, skall föra dig in i det land som dina fäder har haft till besittning, och du skall besitta det. Han skall göra dig gott och föröka dig, mer än dina fäder.

Vi kommer att titta närmare på just detta lite senare.

Vissa har sagt att förbundet blev alltför svårt för dem att följa. Kan det vara sant?

Var det verkligen omöjlighet att följa hans instruktioner i fullständig lydnad? Naturligtvis inte.

5 Moseboken 30:11-14

Ty det bud som jag i dag ger dig är inte för svårt för dig och det är inte långt borta. Det är inte i himlen, så att du behöver säga: "Vem vill för oss stiga upp till himlen och hämta det åt oss och låta oss höra det, så att vi kan följa det?" Ordet är inte heller på andra sidan havet, så att du behöver säga: "Vem vill för oss fara över till andra sidan havet och hämta det åt oss och låta oss höra det, så att vi kan följa det?" Nej, ordet är dig mycket nära, i din mun och i ditt hjärta, så att du kan följa det.

Detta är de verser som Paulus citerade i Romarbrevet 9. För ytterligare undervisning om dessa verser, se vänligen "*Prayer of Salvation*" under rubriken "*Video Teachings*" på vår hemsida "*TestEverything.net*." Men till vem sägs det att detta förnyade förbund gavs?

5 Moseboken 29:14-15

Och det är inte endast med er som jag i dag sluter detta förbund, detta edsförbund, utan både med dem som i dag står här med oss inför HERREN, vår Gud, och med dem som inte är här med oss i dag.

Så detta förbund var inte bara givet till deras generation utan för alla generationer som skulle komma efter dem. Efter detta förbund började Israeliterna ta tillbaka Kanaans land och slutligen begärde de att få en kung precis som alla andra folkslag hade. Först var det Saul, sedan David och därefter Salomo. Det bör noteras att de tolv stammarna och en stor hop andra folkslag (hedningar) som följde med dem ut ur Egypten, regrades alla av dessa tre konungar. Men sedan började Salomo förleda Israels folk att tillbe andra gudar. Kommer du ihåg att Gud sa att han skulle förskingra dem bland andra folk om de inte följde hans instruktioner. Efter Salomos död, gav Gud Israels tio stammar till Salomos tjänare Jerobeam. Det blev upphovet till delningen av Israel i två nationer.

1 Kungaboken 11:31-33

Och han sade till Jerobeam: "Tag här tio delar för din räkning. Ty så säger HERREN, Israels Gud: Se, jag vill rycka riket ur Salomos hand och ge tio av stammarna åt dig. Bara en stam skall han få behålla för min tjänare Davids skull och för Jerusalems skull, den stad som jag har utvalt ur alla Israels stammar. Detta skall ske, därför att de har övergivit mig och tillbett Astarte, sidoniernas gudinna, Kemosh, Moabs gud, och Milkom, ammoniternas gud. De har inte gått på mina vägar och inte gjort det som är rätt i mina ögon, efter mina stadgar och föreskrifter, så som Salomos fader David gjorde.

Så kom då Jerobeam att få ta över tio av Israels stammar. Det är intressant i sammanhanget att Jerobeam var från Efraims stam;

1 Kungaboken 11:26

En av Salomos tjänare hette Jerobeam. Han var son till Nebat, en efraimit från Sereda, och hans mor hette Seruga och var änka.

Han var också ansvarig för alla tjänarna i Josefs hus som beskrivs bara ett par verser senare. Vi måste komma ihåg att det var Efraim, son till Josef, som var utlovat att bli nationernas fullhet (*fullness of the nations*), alltså hedningarnas. Deras fullhet tillhör inte Guds nation! Här ser vi hur profetian över Efraim börjar komma till uttryck. Det är här som Israel delas upp i två riken. Ett norra och ett södra kungarike: Det norra kungariket, med de tio stammarna som gav sig av med Jerobeam, benäms ofta i Skriften som "Israel", "Josefs hus" eller "Efraim".

Det södra kungariket gick under benämningen Juda och Benjamin, men Benjamin gick så småningom samman med Juda och de anges i skriften som "Juda hus." Det norra kungariket etablerade efter ett tag sin huvudstad i Samaria. Under 200 år gjorde det norra riket ingenting annat än vad Salomo hade gjort och det var riktigt avskyvärt i Herrens ögon. De övergav Guds instruktioner och tillbad andra gudar. Det kom till den punkt där Gud inte längre ville kalla dem sitt folk;

Hosea 1:9

Då sade han: "Ge honom namnet Lo-Ammi, ty ni är inte mitt folk och jag är inte Jag Är för er."

721f Kr. lät Gud Assyrien erövra Samarien och de tillfångatog folket i det norra riket och förde dem till Assyrien.

2 Kungaboken 17:6

I Hoseas nionde regeringsår intog kungen i Assyrien Samaria och förde bort Israel till Assyrien och lät dem bo i Hala och vid floden Habor i Gozan och i Mediens städer.

Konungen i Assyrien förde sedan in andra främmande människor i Samarien. Något senare sände han även en präst till dem för att de skulle lära sig Guds vägar.

2 Kungaboken 17:28-34

Och en av de präster som de hade fört bort från Samarien kom och bosatte sig i Betel. Han lärde dem hur de skulle frukta HERREN. Men varje folk gjorde sig sin egen gud och ställde upp den i de offerhöjdshus som samariterna hade byggt, varje folk för sig i de städer där de bodde. Folket från Babel gjorde sig en Suckot-Benot, folket från Kut gjorde sig en Nergal och folket från Hamat gjorde sig en Asima. Aviterna gjorde sig en Nibhas och en Tartak, och sefarviterna brände upp sina barn i eld åt Sefarvajims gudar Adrammelek och Anammelek. Men de fruktade också HERREN.

De gjorde män ur sin egen krets till offerhöjdspräster åt sig och dessa offrade åt dem i offerhöjdshusen. Så fruktade de visserligen HERREN, men de tjänade dessutom sina egna gudar på samma sätt som de folk de kom ifrån. Än i dag gör de som förut: De tillber inte HERREN och gör inte efter de stadgar och den sed som de har fått. De lever inte efter den lag och de bud som HERREN har givit Jakobs efterkommande - Jakob var den man han gav namnet Israel.

Gud hade varnat Israel precis innan de passerade över Jordan och påminde dem om det förnyade förbundet och vad som skulle hända om de inte ville lyssna på honom. Men de ignorerade totalt vad Gud sagt;

5 Moseboken 28:36-37

HERREN skall föra dig och den kung som du sätter över dig bort till ett folk som varken du eller dina fäder har känt, och där skall du tjäna andra gudar, gudar av trä och sten. Du skall bli till häpnad och ett ordspråk och en nidvisa bland alla de hednafolk som HERREN skall föra dig till.

Resultatet ser vi uppfyllt 721 f Kr. när detta Skriftens ord blev verklighet. Israels folk var inte längre ett folk utan började beblanda sig med många andra folkslag. Jesaja sa;

Jesaja 7:8

Ty Damaskus är Arams huvud, och Resin är Damaskus huvud.
Inom sextiofem år skall Efraim vara krossat och inte mer vara ett folk.

De var inte längre ett folk. De var inte längre Guds folk. Genom att förpassa det norra riket till Assyrien förklarade Gud att han skilt sig från dem som profeten Jeremia förutsagt;

Jeremia 3:8

Och jag såg att fastän jag hade skilt mig från det avfälliga Israel och givit henne skilsmässobrev för hennes äktenskapsbrotts skull, så skrämdes ändå inte hennes otrogna syster Juda av det, utan gick på samma sätt bort och bedrev otukt.

Låt oss komma ihåg att orsaken till att Gud skilde sig från de tio stammarna i det norra riket var p g a att de förhärdade sina hjärtan och avvisade Guds lag och istället ägnade sig åt andra gudar. Som ett resultat av denna ”skilsmässa” var de inte längre Israel, hans utvalda folk. Det var därför som de inte längre var hans folk som vi kan se i Nya testamentet och i modern tid, att Israel, som helhet, bara är känt från södra riket Juda. Det norra riket var inte längre en del av Israel. Bara det södra riket Juda kunde forrtfarande använda det namnet. I allt detta ser vi det ske som var sagt för över 1.100 år tidigare till Josefs son Efraim, av Israel själv.

1 Moseboken 48:19

Men hans far ville inte det. Han sade: "Jag vet, min son, jag vet. Också från honom skall det komma ett folk, också han skall bli stor. Men hans yngre bror skall ändå bli större än han, och flera folk skall härstamma från honom."

Under det norra rikets kaos kunde man förvänta sig att Juda skulle ta lärdom av vad som hände där. Men icke, de fortsatte på ungefär samma sätt som norra riket. Sista hälften av Jeremia 3:8 säger;

Jeremia 3:8

Och jag såg att fastän jag hade skilt mig från det avfälliga Israel och givit henne skilsmässobrev för hennes äktenskapsbrotts skull, *så skrämdes ändå inte hennes otrogna syster Juda av det, utan gick på samma sätt bort och bedrev otukt.*

2 Kungaboken 17:18-19

Därför blev också HERREN mycket vred på Israel och försköt dem från sitt ansikte, så att endast Juda stam blev kvar. Men inte heller Juda höll HERRENS, sin Guds, bud, utan levde

efter de seder som Israel hade infört.

Eftersom Juda hus inte tog lärdom av det norra rikets misstag, tog det inte lång tid innan också de blev bortförda i fångenskap. Men de fördes istället till Babel;

2 Kungaboken 20:17

Se, dagar skall komma när allt som finns i ditt hus och som dina fäder har samlat ända till denna dag skall föras bort till Babel. Ingenting skall bli kvar, säger HERREN.

2 Kungaboken 24:20

Ty det var på grund av HERRENS vrede som detta skedde med Jerusalem och Juda. Och till slut förkastade han dem från sitt ansikte.

Så Jerusalem och det första templet blev förstört och Juda folk togs till Babylon ca 586 f Kr. Skriften säger oss att deras fångenskap skulle vara i 70 år.

Daniel 9:2

i hans första regeringsår kom jag, Daniel, att i skrifterna lägga märke till det antal år som enligt Herrens ord till profeten Jeremia skulle fullbordas angående Jerusalems ödeläggelse, nämligen sjuttio år.

Jeremia 29:10

Ty så säger HERREN: När sjuttio år har gått för Babel skall jag ta mig an er och uppfylla mitt löfte att föra er tillbaka till denna plats.

Vi finner att 70 år senare registrerades detta i både Nehemja och Esras böcker. Det är vid denna tid vi faktiskt kan se några av dem som konungen i Assyrien sände till att bo i Samarien;

Ezra 4:1-3

När motståndarna till Juda och Benjamin fick höra att de som hade kommit tillbaka från fångenskapen höll på att bygga ett tempel åt HERREN, Israels Gud, gick de till Serubbabel och till huvudmännen för familjerna och sade till dem: "Låt oss bygga tillsammans med er, för vi söker er Gud liksom ni, och vi har offrat åt honom ända sedan den assyriske kungen Esarhaddon lät föra oss hit." Men Serubbabel och Jesua och de övriga huvudmännen för Israels familjer sade till dem:

"Ni får inte tillsammans med oss bygga ett hus åt vår Gud. Vi skall själva bygga huset åt HERREN, Israels Gud, så som den persiske kungen Koresh har befallt oss."

De var förfäder till de samariter som levde på Jesu tid. Detta kanske ger lite ljus över varför judarna var så oense med Samariterna på den tiden. Det är endast på grund av judarnas återvändande till södra riket som gör att det finns judar i Israels land även idag. Själva namnet "Jude" blev slang för dem som var i Juda hus och levde i Juda land, som senare blev känt som Judeen. De som bodde i Judeen ansågs vara "judar."

Juda hade faktiskt uppriktig avsikt att återvända till Guds vägar och hans lag när de återvände till Juda land efter fångenskapen. Men de skriftlärda lade tyvärr till "hinder" eller "staket" runt Guds lag för att undvika att någon bröt mot den. De gjorde detta eftersom de var så bekymrade över att bryta mot lagen att de utöver Guds bud skapade extra bud för att försöka se till att de aldrig ens kom i närheten av att bryta Guds lag. I själva verket ser vi att denna inställning började redan om man går

tillbaka till Judafolket i Nehemjas bok;

Nehemja 13:15-19

Vid samma tid såg jag i Juda hur man trampade vinpressarna på sabbaten och förde hem säd som man lastade på åsnor, likaså vin, druvor och fikon och allt möjligt som kunde bäras och förde det till Jerusalem på sabbatsdagen. Jag varnade dem när de sålde dessa förnödenheter. Tyrierna, som vistades där, förde in fisk och alla slags varor och sålde dem på sabbaten till judarna och i Jerusalem. Då förebrådde jag de förnäma männen i Juda och sade till dem: "Hur kan ni handla så illa och vanhelga sabbatsdagen? Var det inte därför att era fäder gjorde sådant som vår Gud lät alla dessa olyckor komma över oss och denna stad? Och nu drar ni ännu mer vrede över Israel genom att vanhelga sabbaten!"

Så snart det började bli mörkt i Jerusalems portar före sabbaten, befallde jag att man skulle stänga dörrarna och att de inte skulle öppnas förrän efter sabbaten. Jag ställde några av mina tjänare på vakt vid portarna för att inga varor skulle kunna föras in på sabbatsdagen.

Här kan vi se att Nehemja begärde att grindarna skulle stängas så att ingen kunde sälja på marknaden i staden. Var det en dålig sak.? Naturligtvis inte om de bara hade velat lyssna. Det skulle inte behöva finnas några extra bud för att förhindra olydnad. Men denna mentalitet växte till sig, inte bara genom att lägga till mer staket för att undvika att bryta mot Guds lag, men staketen blev istället jämställda med Guds lag. Därigenom satte man människolagar högre än Guds lag. Vi kan bevittna att några av rabbinerna upphöjde sina dekret högre än Guds bud i sin Talmud som härstammar från judarnas "muntliga lag."

"Min son! Var mer försiktig med rabbinska påbud än Torahn. Den innehåller visserligen förbud, men den som kränker en rabbinsk lag förtjänar döden." (Babyloniska Talmud, Eruvin, 21b).

"Om det finns 1000 profeter, alla av samma dignitet som Elia och Elisa, som ger en viss tolkning och 1001 "rabbiner som inte ger samma tolkning, tillåter inte Gud oss att lyssna till profeterna, endast på "rabbinerna som är människor med logik och förnuft."

Rambam`s *Introduktioner till Mishnah*.

Så det som började med ett bra motiv och avsikt att förhindra oss från att bryta mot Guds lag, utvecklades istället till olydnad till Guds lag.

5 Moseboken 4:2

Ni skall inte lägga något till det som jag befäller er och inte ta något därifrån utan hålla HERRENS, er Guds, bud som jag ger er.

5 Moseboken 12:32

Allt vad jag befäller er skall ni vara noga med att följa. Du skall inte lägga något till det och inte ta något därifrån.

Även om Juda hade Guds lag, i motsats till det norra riket, ansåg de så småningom att deras egna lagar hade samma eller högre värde. Det var denna synd som Jesus tillrättavisade hos fariséerna.

Markus 7:8-9

Ni upphäver Guds bud och håller er till människors stadgar."

Han sade också till dem: "Ni upphäver fullkomligt Guds bud för att hålla fast vid era egna stadgar.

Markus 7:13

Ni upphäver Guds ord genom de stadgar som ni följer och för vidare. Och mycket annat sådant gör ni." (Se också Matteus 23:1-2)

Så även om Juda kom tillbaka, började de snart lägga till sina egna lagar, som vi nämnde tidigare, senare kom att bli känd som "Talmud." Det norra riket, å andra sidan, kom aldrig tillbaka. Esar Haddon, konungen i Assyrien, fullföljde vad hans föregångare hade påbörjat genom att tillfångata folket där. Efter detta erkänns sällan om någonsin, det norra riket som en sammanhållen enhet i Skriften igen. Detta eftersom de så småningom skingrades och aldrig kom tillbaka till Samaria, på det sätt som det södra riket kom tillbaka till Juda land. Så vart tog då dessa stammar vägen? Ingen vet med säkerhet.

Det är ingen tvekan om att ett mindre antal kom tillbaka till området igen, men som helhet förblev de verkligen förlorade, åtminstone i människors ögon, även om inte alla dessa tio norra stammar var helt förlorade på Nya testamentets tid. Så småningom blev de utspridda och beblandade med hedningarna. De var verkligen förlorade i människors ögon. Skrifterna hänvisar även profetiskt till dem med ett nytt namn;

Jeremia 50:6

Mitt folk var förlorade *får*. Deras herdar förde dem vilse och lät dem irra omkring på bergen. De strövade från berg till höjd och glömde sin viloplats.

Hesekiel 34:6

Mina *får* irrar nu omkring på alla berg och alla höga kullar. Över hela landet är mina *får* kringspridda utan att någon frågar efter dem eller söker upp dem.

Hesekiel 34:11-12

Ty så säger Herren, HERREN: Jag skall själv söka upp *mina får* och ta mig an dem. Liksom en herde tar sig an sin hjord när han är bland sina får, som varit skingrade, så skall också jag ta mig an *mina får* och rädda dem från alla de orter dit de skingrades en mulen och mörk dag.

Det är här vi börjar se ett problem som är viktigt att vi förstår. Gud säger att han skall rädda fåren han förskingrat. Men hur skall det gå till? Gud sa genom Jeremia att han skilt sig från Israel, det norra riket.

Jeremia 3:8

Och jag såg att fastän jag hade skilt mig från det avfälliga Israel och givit henne skilsmässobrev för hennes äktenskapsbrotts skull, så skrämdes ändå inte hennes otrogna syster Juda av det, utan gick på samma sätt bort och bedrev otukt.

Detta kan tyckas som ett mindre problem för många, men låt oss se vad Guds egen lag säger om någon som skiljer sig från en kvinna och befallningen ges att på nytt ingå äktenskap med henne.

5 Moseboken 24:4

...då får inte hennes förste man som skickade i väg henne på nytt ta henne till sin hustru, sedan hon blivit orenad. Detta vore något avskyvärt inför HERREN. Du skall inte dra synd över det land som HERREN, din Gud, ger dig till arvedel.

Herrens egen lag förbjuder honom att åter ingå äktenskap med den han har skilt sig ifrån. Står vi då inför en "Gör som jag säger, inte som jag gör" -typ av situation?

Absolut inte. Vi vet ju att det norra riket faktiskt orenade sig själv;

Hesekiel 20:43

Där skall ni tänka tillbaka på era vägar och på alla de gärningar som ni orenade er med.
Ni skall avsky er själva för allt det onda som ni har gjort.

Det faktum att de inte återvände till Herren på en gång, visar att de fortsatte med sitt upproriska beteende att bedriva otukt med andra gudar.

Hosea 4:17

Efraim står i förbund med avgudar - låt honom vara!

Hosea 5:11

Efraim lider förtryck, krossad av domen, ty han har frivilligt följt människobud.
(De var inte alls inresserade av att komma tillbaka utan fortsatte att tillbe sina avgudar).

Hosea 6:10

I Israels hus har jag sett förfärliga ting.
Där bedriver Efraim sin otukt, och där *orenar* sig Israel.

Den här versen ensam visar att Efraim har orenat sig och därmed inte kan återvända enligt 5 Moseboken 24:4. Där står det;

...då får inte hennes förste man som skickade i väg henne på nytt ta henne till sin hustru, sedan hon blivit orenad. Detta vore något avskyvärt inför HERREN. Du skall inte dra synd över det land som HERREN, din Gud, ger dig till arvedel.

Hosea 8:9

Ty de drog bort till Assur, likt en vildåsna som går sin egen väg. Efraim har lejt sig älskare.

Här ser vi att Efraim blev betraktad som prostituerad i Herrens ögon.

Det råder ingen tvekan om att detta var Efraims avsikt och tydligen fortsatte de på samma sätt efter år av landsförvisning till Assyrien.

Jesaja 7:8

Ty Damaskus är Arams huvud, och Resin är Damaskus huvud.
Inom sextiofem år skall Efraim vara krossat och inte mer vara ett folk.

De gjorde ingen bättring för att återvända utan fortsatte på sina egna vägar.

En annan sak att fundera över är varför Gud inte åter kunde gifta sig med Efraim efter det att de hade varit frånskilda? Vi vet att en präst kunde enbart få den tjänsten om han var en släkting till Aron. På tal om präster säger Herren;

4 Moseboken 21:14

Han får inte ta en änka eller en frånskild kvinna, eller en vanärad kvinna, en sköka,
utan han skall ta en jungfru av sitt eget folk till hustru...

Om detta är fallet för prästerna, hur mycket mer skall det då inte gälla för Herren själv.

Som vi nämner i vår undervisning med rubriken "*Nailed to the Cross*" är det mycket enkelt att se hur Herren verkligen är den första översteprästen när han var först med att erbjuda ett blodsoffer för Adam och Eva för att göra avbön för deras synder. För att ytterligare illustrera denna punkt om Gud

som präst, får du lite mer här;

Hebreerbrevet 5:4-5

Ingen tar sig denna värdighet, utan till den blir man kallad av Gud, liksom Aron blev det. Och på samma sätt var det med Kristus. Han tog sig inte värdigheten som överstepräst, utan fick den av honom som sade: Du är min Son, jag har i dag fött dig.

Så vad betyder det? Han var en präst eftersom han var Guds son. Precis som de levitiska prästerna, genom den Levitiska prästadömet, var tvungna att vara ättlingar till Aron. Här ser vi i vers 5 att Jesus är etablerad som en präst genom att han är Guds son.

Hebreerbrevet 5:5

Och på samma sätt var det med Kristus. Han tog sig inte värdigheten som överstepräst, utan fick den av honom som sade: Du är min Son, jag har i dag fött dig.

Eftersom han var Guds son, var han också präst, precis som Arons ättlingar hade det jordiska prästadömet och förkunnade att Gud själv är präst. Då kan man fråga sig vad vi betraktas som?

1 Petrus 2:4-5

Kom till honom, den levande stenen, som visserligen är förkastad av människor men är utvald och dyrbar inför Gud. Och låt er själva som levande stenar byggas upp till ett andligt hus, ett heligt prästerskap, som skall frambära andliga offer som Gud tack vare Jesus Kristus tar emot med glädje.

Uppenbarelseboken 20:6

Salig och helig är den som har del i den första uppståndelsen. Över dem har den andra döden inte någon makt, utan de skall vara Guds och Kristi präster och regera med honom i tusen år.

Så hur kan vi komma att betraktas som präster?

Därför att vi kommer att mottagas som Guds söner av den förste översteprästen;

Romarbrevet 8:23

Och inte bara den, utan också vi som har fått Anden som förstlingsfrukt, också vi suckar inom oss och *väntar på barnskapet*, vår kropps förlossning.

Romarbrevet 9:4

De är israeliter, *de har barnskapet* och härligheten, förbunden och lagen, tempelgudstjänsten och löftena.

Efesierbrevet 1:5

I sin kärlek har han genom Jesus Kristus förutbestämt att vi skulle *tas upp som hans barn*, enligt sin vilja och sitt beslut...

Så det är igenom detta som vi ser att Gud inte kan ta tillbaka Efraim. Herren själv, prästen, kommer inte att bryta mot sin egen lag som han gav angående prästämbetet.

4 Moseboken 21:14

Han får inte ta en änka eller en *frånskild kvinna*, eller *en vanärad kvinna*, *en sköka*, utan han skall ta en jungfru av sitt eget folk till hustru

Vi ser dock på andra ställen att det är hans definitiva avsikt att få Efraim tillbaka...

Hesekiel 34:15

Jag skall själv föra mina får i bet och låta dem vila sig, säger Herren, HERREN.

Mika 2:12

Jag skall församla dig, Jakob, ja, hela ditt folk. Jag skall samla ihop kvarlevan av Israel, jag skall föra dem tillsammans som fåren till fällan, som en hjord till dess betesmark, så att det uppstår ett sorl av människor.

Detta var en stor gåta för alla profeter och rabbiner. De undrade hur han kunde gifta sig med den han skiljt sig ifrån och som dessutom hade prostituerat sig.

Gud kan inte bryta mot de rättfärdiga lagar som definierar hans egen rättfärdighet. Brott mot Guds lag är synd och lagen definierar synd enligt hans eget ord! Gud KAN INTE synda! Hur kan Gud då återgifta sig med de förlorade fåren av Israels hus utan att bryta mot sin egen lagstiftning, utan att synda? Nu kanske du börjar förstå DET STORA MYSTERIET av det evangelium som Paulus skrev om. Det sätt som Gud kommer att göra detta på var dolt för hans folk under lång tid. Många förstår inte ens Paulus undervisning i denna fråga än idag. Hur kunde Gud gifta om sig med den han är skild ifrån, när han själv säger att det är en synd att göra så? Det fanns bara ett sätt han kunde frigöra sig från det aktuella budet i lagen;
Att dö!

Paulus ägnade sitt intresse åt detta, för att lösa mysteriet med evangeliet.

Romarbrevet 7:2

Så är en gift kvinna genom lagen bunden vid sin man så länge han lever.
Men när mannen är död, är hon fri från den lag som band henne vid mannen.

Även Paulus säger vidare, att vi dör i Kristus när vi kommer till tro, vilket befriar både oss och Gud från lagens krav, eftersom det handlar om skilsmässa och omgifte. Så Kristus kom ned och dog för de förlorade fåren, för att få dem tillbaka till fällan.

Det är verkligen den största kärlekshistoria som någonsin utspelats sig!

Många Egyptier anslöt sig till Hebréerna när de lämnade Egypten vid flykten efter påsken. Kristus har öppnat dörren och den som kallar på honom blir frälst. Han kom som ordet för att dö i vårt ställe. Det enda sätt förbundet kunde ogiltigförklaras genom, var endera partnerns död. Detta var hans mål. Att dö som Guds Son och återställa det som var förlorat.

Lukas 19:10

Ty Människosonen har kommit för att uppsöka och frälsa det som var förlorat.

Vad var förlorat? Hans folk. Detta är Jesu egna ord från Johannes 15;

Johannes 15:13

Ingen har större kärlek än att han ger sitt liv för sina vänner.

Så när du dör i honom, är du död från olydnadens synder. Om du lever i honom, kan du återförenas med Fadern, men om du inte är i honom lever du i skilsmässa. Du anses vara död i dina synder och har inte möjlighet att vara förenad med Gud den förste översteprästen. Även Hosea 13 nämner detta;

Hosea 13:1-2

När Efraim talade skälvde man.

Han upphöjde sig själv i Israel. Men han ådrog sig skuld genom Baal och dog.

Lägg märke till att Efraim förklarades död genom sin Baalstillbedjan, andligt död, redan innan de ens var frånskilda. Skulle det inte vara tillräckligt med att upphäva förbundet?

Nej, den andliga döden lämnade dem bara döda i sina synder och nu är de inte längre i något förbund med Fadern på grund av sina synder. När de höll på med sin upproriskhet, ansågs de inte längre tillhöra Guds familj;

Hosea 1:9

Då sade han: "Ge honom namnet Lo-Ammi, ty ni är inte mitt folk och jag är inte Jag Är för er."

Så i Guds ögon var de döda eftersom de inte längre var hans. Därför skriver också Paulus;

Kolosserbrevet 2:13

Ni som var *döda på grund av era överträdelser och er oomskurna natur*, också er har han gjort levande med Kristus. Han har förlåtit oss alla överträdelser.

"Döda på grund av era synder" och "er oomskurna natur" betyder att de var ute ur förbundet. Omskärelse representerar här förbundet.

Efesiebrevet 2:1

Också er har Gud gjort levande, ni som var döda genom era överträdelser och synder.

Det är vad berättelsen om den förlorade sonen handlar om;

Lukas 15:24

Ty min son var död men har fått liv igen, han var förlorad men är återfunnen. Och festen började.

Den förlorade sonen är Efraim. Han ansågs vara död. Det var inte förrän den perfekte Sonen, Jesus Kristus, gick och dog som Guds Son för att ogiltigförklara det tidigare förbundet och etablera det nya, eller som vissa ser det som det förnyade förbundet. Han dog i vårt ställe efter det han kom som Guds Son, Israel. Kom ihåg att Israel ansågs vara den förstfödde av Gud;

2 Moseboken 4:22-23

Du skall säga till farao: Så säger HERREN: Israel är min förstfödde son, och jag har sagt till dig: Släpp min son, så att han kan hålla gudstjänst åt mig. Men du har inte velat släppa honom. Se, därför skall jag döda din förstfödde son."

Israel var den förstfödde av Gud. Han var Guds son. Men som helhet hade han avfallit och ansågs inte längre vara Guds son. Jesus kallades också Guds Son eftersom han lyssnade perfekt till Faderns vilja. När han dog på korset, blev äktenskapetsförbundet ogiltigförklarat, eftersom han dog, som den riktiga sonen, Israel. Så nu får vi möjlighet att bli förenade igen med Herren, om vi är i honom. Vissa har sagt; "Hur kan Jesus vara brudgum? Finns det inte en lag som säger att en människa inte får gifta sig med sin faders hustru?" Versen som ofta citeras är;

5 Moseboken 22:30

En man får inte ta sin fars hustru och därmed vanära sin fars bädd.

Det första problemet med denna text är att det innebär helt klart att fadern fortfarande är gift med kvinnan som skulle vanära hans säng. Detta är inte fallet med Efraim. Efraim var frånskild och var inte längre sin faders hustru. För det andra måste vi förstå att vi har att göra med metaforer.

Metaforer förekommer överallt i Skriften.

(Metaforen är ett bildligt uttryckssätt där ett begrepp tillfälligt byts ut mot ett begrepp som liknar det ursprungliga. Likheten är beroende av sammanhanget och metaforer fungerar därför endast då lyssnaren har tillgång till sammanhanget. Ordet metafor kommer från grekiskans metapherein där meta betyder "över" och pherein betyder "att bära". Översättningen blir då "överföring". Man säger också att en metafor bör gå över till ett likartat ting på begripliga grunder. Det ska inte ske på ett planlöst eller ivrigt sätt, inte heller till något alldeles olikartat. Metaforen är en av retorikens fyra huvudtroper och kan bestå av ett eller flera ord).

Det problem som vi tror är en stötesten för vissa är att Jesus bildligt talat hade flera roller att fylla.

Många kan försöka att tvinga en metaforisk roll över till en annan, när han i verkligheten fyller alla dessa roller. Det betyder inte den ena nödvändigtvis är "över" en annan.

Vi hoppas att detta låter vettigt.

Han nämns t ex som den gode herden. Men samtidigt är han Guds lamm. Innebär det att han vallar själv? Nej, givetvis inte. Detta är bara metaforer. Han är dessutom vår brudgum, Guds Son, Guds ord, hörnstenen och mycket, mycket mer. Är då något viktigare än något annat? Kan en metafor framhävas över en annan? Vi tror inte det. När en person säger "Han är den gode herden," och en annan säger "nej, han är brudgummen," en annan säger "nej, han är den förstfödde sonen." Då kan vi bara svara med "Ja, det är han."

Psaltaren 91:4 säger att han kommer att skydda oss med sina fjädrar och vingar.

Psaltaren 91:4

Med sina fjädrar skall han övertäcka dig, under hans vingar skall du finna tillflykt.
Hans trofasthet är sköld och skärm.

Jesus själv sa i Matteus;

Matteus 23:37

Jerusalem, Jerusalem, du som mördar profeterna och stenar dem som är sända till dig.
Hur ofta har jag inte velat samla dina barn, så som hönan samlar sina kycklingar under vingarna, men ni ville inte.

Gör detta honom till en stor höna? Knappast! Det är en metafor. Även om Israel är Guds son, hänvisar Herren ibland till Israel genom att en feminin artikel läggs till. Andra gånger är det mycket definitivt att han hänvisar till Israel som en kvinna. Till exempel;

Jeremia 3:8

Och jag såg att fastän jag hade skilt mig från det avfälliga Israel och givit henne skilsmässobrev för hennes äktenskapsbrotts skull, så skrämdes ändå inte hennes otrogna *syster* Juda av det, utan gick på samma sätt bort och bedrev otukt.

Det hebreiska ordet för syster är mycket tydligt om att hon skulle anses vara en syster, alltså av ett feminint kön.

Amos 5:2

"Fallen är hon och kan inte mer stiga upp, *jungfrun* Israel!
Hon ligger övergiven på sin egen mark. Ingen finns som reser henne upp."

Jeremia 3:20

Men som när en *hustru* är otrogen mot sin man, så har ni, Israels hus, varit otrogna mot mig, säger HERREN.

Så med Israel, Guds son, refererad till som sådan, ser vi hur Jesus som var Guds son, enkelt kan uppfylla det kvinnliga offerlammet för oavsiktlig synd som finns i 3 Moseboken 15:27-35. Saken är den, att påtvinga en metafor över en annan kan verkligen vara kontraproduktivt. Slutresultatet blir att de alla har rätt i sitt givna perspektiv. I det här fallet ser vi hur han kom som Guds son för dem som gått förlorade. Han dog som Guds son och ogiltigförklarade förbundet för att bana väg för det nya. Låt oss komma ihåg Kristi ord när han sa;

Matteus 15:24

Han svarade: "Jag är sänd endast till de förlorade fåren av Israels hus."

Att kunna försona det frånskilda norra riket var ett mysterie som profeterna inte kunde förstå.

Matteus 13:17

Amen säger jag er: Många profeter och rättfärdiga längtade efter att få se det ni ser, men fick inte se det, och få höra det ni hör, men fick inte höra det.

Mysteriet avslöjades i Guds ord, när han kom för att dö för att sedan uppstå från de döda för att föra oss tillbaka till Gud och hans eviga lag.

Romarbrevet 16:25-27

Honom som förmår styrka er genom mitt evangelium, min förkunnelse om Jesus Kristus, enligt den avslöjade *hemlighet* som under oändliga tider har varit dold men nu har uppenbarats och genom profetiska Skrifter på den evige Gudens befallning gjorts känd, för att alla folk skall föras till trons lydnad - Gud, den ende vise, tillhör äran, genom Jesus Kristus, i all evighet, amen.

Efesiabrevet 3:1-9

Därför böjer jag, Paulus, mina knän, jag som är Kristi Jesu fånge för er skull, ni hedningar. Ni har ju hört om det uppdrag som Gud i sin nåd gav mig med tanke på er, hur jag genom en uppenbarelse lärde känna *hemligheten* så som jag redan i korthet har skrivit. När ni läser detta, kan ni förstå vilken insikt jag har i Kristi *hemlighet*. I tidigare släktled har den inte avslöjats för människor så som den nu genom Anden har uppenbarats för hans heliga apostlar och profeter. Den innebär att hedningarna i Kristus Jesus och genom hans evangelium är våra medarvingar och tillhör samma kropp som vi och har del i samma löfte. Och detta evangelium har jag blivit satt till att tjäna i kraft av den gåva och nåd som Gud har gett mig genom sin mäktiga kraft. Jag, den ringaste av alla heliga, har fått denna nåd att bland hedningarna predika evangeliet om Kristi outgrundliga rikedom och att upplysa alla om hur den *hemlighet* förvaltas, som från evighet har varit dold i Gud, alltings Skapare.

Efesiabrevet 6:19

Bed också för mig, att ordet ges åt mig när jag öppnar min mun, så att jag frimodigt gör evangeliets *hemlighet* känd.

Kolosserbrevet 1:25-27

Dess tjänare har jag blivit i kraft av det uppdrag Gud har gett mig för er räkning, att överallt predika Guds ord, den hemlighet som genom tider och släktled varit dold men nu har uppenbarats för hans heliga. För dem ville Gud göra känt vilken rikedom på härlighet hedningarna har i denna *hemlighet* - Kristus i er, härlighetens hopp.

Kristus kom för att föra sitt folk tillbaka in i förhållandet som fastställdes i hans förbund.

Matteus 5:17

Tro inte att jag har kommit för att upphäva lagen eller profeterna.
Jag har inte kommit för att upphäva utan för att fullborda.

Han kom för att hämta sitt folk så att de kan komma tillbaka in i förbundet med honom, de som lever i lydnad till hans lag. Kristus kände till den psalm som säger;

Psaltaren 103:17-18

Men HERRENS nåd varar från evighet till evighet
över dem som fruktar honom och hans rättfärdighet intill barnbarn,
när man håller hans förbund och tänker på hans befallningar och följer dem.

Profeten Jesaja säger;

Jesaja 24:5

Jorden har blivit orenad under sina invånare, ty de har överträtt Guds undervisning,
kränkt lagarna och brutit *det eviga förbundet*.

Under Kristi tid bodde judarna centralt på den judiska landsbygden men det fanns också andra som bodde i andra länder.

Johannes 7:35

Judarna sade till varandra: "Vart tänker han ta vägen, eftersom vi inte skall finna honom?
Inte tänker han väl bege sig till dem som bor kringspridda bland grekerna och undervisa dem?"

Detta var de som skulle göra sin pilgrimsfärd till Herrens högtider som vi ser här i Apostlagärningarna;

Apostlagärningarna 2:5

Nu bodde i Jerusalem fromma judiska män från alla folk under himlen.

Det är dessa som Petrus talar om i samma kapitel;

Apostlagärningarna 2:39

Ty er gäller löftet och era barn och alla dem som är långt borta,
så många som Herren vår Gud kallar."

Vilka var de som var långt borta som Petrus talade om?

Hesekiel 11:15

Du människobarn, det är till dina bröder, ja, dina egna bröder, dina nära släktingar och till hela

Israels hus som Jerusalems invånare säger: Håll er borta från HERREN.
Det är vi som fått landet till egendom.

Kristi viktigaste uppgift var att samla in de förlorade fåren av Israels hus. Vid tiden för Kristi ämbete, pågick assimileringen av det norra rikets folk och var ännu inte avslutat.

(**Assimilation** eller *assimilering*, syftar på den process genom vilken en minoritet, om processen är fullständig, helt överger sin egen kultur så att de ursprungliga kulturskillnaderna försvinner). Inte alla från det norra kungariket hade glömt vilka de var. Det finns givetvis de som vet var de härstammar från. Ett exempel var profetissan Hanna;

Lukas 2:36-37

Där fanns också en profetissa, Hanna, Fanuels dotter, av Asers stam. Hon hade kommit upp i hög ålder. I sju år hade hon levt med sin man från den tid hon var jungfru, och hon var nu änka, åttiofyra år gammal. Hon lämnade aldrig templet utan tjänade Gud med fastor och böner natt och dag.

Eftersom Jesus visste att det fanns förlorade får av Israels hus i området, inriktade han sig på att finna dem.

Matteus 10:5-6

Dessa tolv sände Jesus ut, och han befallde dem: "Gå inte in på hedningarnas område eller in i någon samaritisk stad. Gå i stället till de förlorade fåren av Israels hus.

Vid ett flertal tillfällen i Nya Testamentet, nämns de får som gått förlorade bland nationerna.

1 Petrus 1:1

Från Petrus, Jesu Kristi apostel, till de utvalda som lever kringpridda som främlingar i Pontus, Galatien, Kappadocien, Asien och Bitynien

1 Petrus 1:22-25

Ni har renat era själar genom att lyda sanningen, så att ni älskar varandra uppriktigt som bröder. Älska då varandra uthålligt av rent hjärta. Ni är ju födda på nytt, inte av en förgänglig säd, utan genom en oförgänglig, genom Guds levande ord som består. Ty allt kött är som gräset och all dess härlighet som blomman i gräset. Gräset vissnar bort och blomman faller av, men Herrens ord förblir i evighet. Det är detta ord som har förkunnats för er.

Han bekräftar sedan vem han talar till i den nästa versen och på andra ställen.

1 Petrus 2:9

Men ni är ett utvalt släkte, ett konungligt prästerskap, ett heligt folk, ett Guds eget folk, för att ni skall förkunna hans härliga gärningar, han som har kallat er från mörkret till sitt underbara ljus.

2 Moseboken 19:6

Ni skall för mig vara ett rike av präster och ett heligt folk. Detta är vad du skall tala till Israels barn."

1 Petrus 2:10

Ni som förut inte var ett folk är nu Guds folk, ni som inte hade fått barmhärtighet har nu fått barmhärtighet.

Petrus talar här på samma sätt som också återfinns på andra ställen i Skriften beträffande de förlorade fåren av Israels hus.

Jesaja 7:8

Ty Damaskus är Arams huvud, och Resin är Damaskus huvud.
Inom sextiofem år skall Efraim vara krossat och inte mer vara ett folk.

Hosea 1:9

Då sade han: "Ge honom namnet Lo-Ammi, ty ni är inte mitt folk och jag är inte Jag Är för er."

Jakob 1:1

Från Jakob, Guds och Herren Jesu Kristi tjänare, till de tolv stammarna i församlingen.

Ändå vet vi att det ord som uttalats över Efraim var giltigt;

1 Moseboken 48:19

Han sade: "Jag vet, min son, jag vet. Också från honom skall det komma ett folk, också han skall bli stor. Men hans yngre bror skall ändå bli större än han, och flera folk skall härstamma från honom."

Som tidigare nämnts, sa Israel att Efraim ska bli ett talrikt folk. Inte för att han bara skulle sprida ut dem i andra länder. Trots att de definitivt skulle vara skingrade, är fullheten av Efraims profetia att han skulle bli ett talrikt folk (inte bara andligt sett). Kom ihåg att det Hebreiska ordet för "*många folk*" är "*melo ha' goyim*", som betyder "*nationernas fullhet*." Utifrån ett grekiskt tänkesätt betyder "*nationer*" "*hedningar* och namnet "*hedning*" betyder helt enkelt "*nationer*".

Även om det fanns de som fortfarande kom ihåg vilka de var och var de hade kommit från i det norra riket, fanns det fortfarande många som redan hade börjat anpassa sig till andra nationers levnadssätt. Så för att nå fram till dem som redan hade assimilerats bland nationerna, gav Gud Paulus försoningens ämbete till hedningarna;

1 Timoteus 2:7

och för detta vittnesbörd har jag blivit satt till härold och apostel
- jag talar sanning och ljuger inte - till hedningarnas lärare i tron och sanningen.

2 Korinterbrevet 5:18-20

Allt kommer från Gud, som har försonat oss med sig själv genom Kristus och gett oss försoningens tjänst. Ty Gud var i Kristus och försonade världen med sig själv. Han tillräknade inte människorna deras överträdelser, och han har anförtrott åt oss försoningens ord. Vi är alltså sändebud för Kristus. Det är Gud som förmanar genom oss. Vi ber å Kristi vägnar: låt försona er med Gud.

Romarbrevet 5:8-11

Alltså: liksom en endas fall ledde till fördömelse för alla människor, så har en endas rättfärdighet för alla människor lett till en frikännande dom som leder till liv. Liksom de många stod som syndare på grund av en enda människas olydnad, så skulle också de många stå som rättfärdiga på grund av den endes lydnad. Men dessutom kom lagen in för att fallet skulle bli så mycket större. Men där synden blev större, där överflödade nåden ännu mer...

Kolosserbrevet 1:20

och genom honom försona allt med sig, sedan han skapat frid i kraft av blodet på hans kors
- frid genom honom både på jorden och i himlen.

Det var i detta försoningens ämbete som Paulus skulle försöka sammanföra det norra riket till enighet med det södra. Det var ingen lätt uppgift eftersom judarna hade gjort ett ganska bra jobb för att utöka det befintliga gapet mellan dem med sin Fariseeiska lagstiftning. Dessa lagar blev som vi tidigare nämnt senare känd som Talmud. Tillsammans med dessa lagar skapade faktiskt judarna en fysisk barriär i tempelområdet. Hedniska gudfruktiga proselyter fick inte passera förbi denna avskärmning. För att ta itu med detta ämne för att förena de två rikena hänvisar Paulus i Efesierbrevet till denna avskärmning/vägg som en metafor för att ta itu med judarnas lagar;

Efesierbrevet 2:11-16

Kom därför ihåg hur det var tidigare: ni var hedningar och kallades omskurna av dem som kallar sig omskurna, med den omskärelse som utförs på kroppen med människohand. Ni var på den tiden utan Kristus, utestängda från medborgarskapet i Israel och hade ingen del i förbunden med deras löfte. Ni levde utan hopp och utan Gud i världen. Men nu har ni, som är i Kristus Jesus och som en gång var långt borta, kommit nära genom Kristi blod. Ty han är vår frid, han som gjorde de två till ett och *rev ner skiljemuren*.

Detta skedde när han i sitt kött tog bort fiendskapen, lagen med dess bud och stadgar, för att av de båda i sig skapa en enda ny människa och så skapa frid. Så skulle han i en enda kropp *försona de båda med Gud genom korset*, sedan han där hade dödat *fiendskapen*.

Deras fiendskap? Vilken fiendskap? Var började den?

3 Moseboken 26:21

Om ni ändå gör mig emot och inte vill lyssna på mig, skall jag slå er sjufalt värre, så som era synder förtjänar.

Kristus tog bort deras fientlighet och uppror mot Fadern och varandra genom korset, vilket gör att de två bli ett igen. Detta råkar vara samma lag Paulus hänvisar till i sitt brev till Kolosserna;

Kolosserbrevet 2:15

Han har klätt av väldena och makterna och förevisat dem offentligt, när han på korset triumferade över dem.

Som vi läst tidigare säger Guds lag;

5 Moseboken 12:32

Allt vad jag befäller er skall ni vara noga med att följa.
Du skall inte lägga något till det och inte ta något därifrån.

Det södra riket lade till en del till lagen men det norra riket tog avstånd från det mesta. Vilket de nu gjorde var det ändå i uppror mot Guds lag. Därför sa Jesaja till det södra riket;

Jesaja 53:6

Vi gick *alla* vilse som får, var och en gick sin egen väg, men all vår skuld lade HERREN på honom.

För övrigt är det bara så att det råkar vara samma tankegångar i dag som det var på Paulus tid.

Judarna gjorde tillägg i lagen och hedningarna tog bort en del. Båda sidor bröt mot 5 Moseboken 4:2, på sitt eget sätt.

5 Moseboken 4:2

Ni skall inte lägga något till det som jag befäller er och inte ta något därifrån utan hålla HERRENS, er Guds, bud som jag ger er.

Även i dag ser vi några av de frågor som Paulus kämpade med i sitt ämbete. Det finns vissa som fortfarande är fientligt inställda till Guds lag precis som under Paulus tid.

Romarbrevet 8:6-8

Köttets sinne är död, men Andens sinne är liv och frid. Köttets sinne är fiendskap mot Gud. Det underordnar sig inte Guds lag och kan det inte heller. De som följer sin syndiga natur kan inte behaga Gud.

Romarbrevet 9:30-32

Vad skall vi då säga? Jo, att hedningarna, som inte strävade efter rättfärdighet, vann rättfärdigheten, den rättfärdighet som kommer av tro. Israel däremot, som strävade efter att uppfylla den lag som ger rättfärdighet, har inte nått fram till den lagen. Varför? Därför att de inte sökte rättfärdigheten av tro, utan tänkte sig kunna vinna rättfärdigheten genom gärningar. De har snubblat på stötestenen...

De snubblade på "stötestenen."

Romarbrevet 11:25-27

Bröder, jag vill att ni skall känna till denna hemlighet, för att ni inte skall ha för höga tankar om er själva: förstockelse har kommit över en del av Israel och så skall det förbli, till dess att hedningarna i fullt antal har kommit in. Och det är så hela Israel skall bli frälst, som det står skrivet:

Från Sion skall Frälsaren komma och skaffa bort all ogudaktighet från Jakob. Och detta skall vara mitt förbund med dem, när jag tar bort deras synder.

Två viktiga fraser måste noteras här. Först "hedningarnas fulla antal". Detta är en direkt hänvisning i profetian som talades över Efraim i 1 Moseboken.

1 Moseboken 48:19

Men hans far ville inte det. Han sade: "Jag vet, min son, jag vet. Också från honom skall det komma ett folk, också han skall bli stor. Men hans yngre bror skall ändå bli större än han, och flera folk skall härstamma från honom."

Först "*melo ha' goyim,*" the *fullness of the nations...* the *fullness of the gentiles*. Därefter, hela riket "Hela Israel ska bli frälst". Det södra riket och det norra, Juda och Israel ska komma tillsammans.

Romarbrevet 11:26

Och det är så hela Israel skall bli frälst, som det står skrivet: Från Sion skall Frälsaren komma och skaffa bort all ogudaktighet från Jakob.

Romarbrevet 11 handlar om de två olivträd, det odlade och det vilda, som representerar de två rikena. Betoningen var att riket eller olivträdet som var förstört, nu skulle komma tillbaka

tillsammans igen. Jeremia skrev;

Jeremia 11:16

‘Ett grönt olivträd, vackert och med härliga frukter’, så kallade HERREN dig. Men nu har han med ett väldig då satt eld på det trädet, så att dess grenar förstörs.

Men här ser vi vad Hesekiel sa;

HERRENS ord kom till mig. Han sade: "Du människobarn, tag en trästav och skriv på den: För Juda och Israels barn, hans medbröder. Tag sedan en annan trästav och skriv på den: För Josef, en trästav för Efraim och alla av Israels hus, hans medbröder. Foga sedan ihop dem med varandra till en enda stav, så att de förenas till ett i din hand. När dina landsmän då säger till dig:

Förklara för oss vad du menar med detta, då skall du svara dem: Så säger Herren, HERREN:

Se, jag skall ta Josefs stav, som är i Efraims hand, det vill säga Israels stammar, hans medbröder, och jag skall foga ihop dem med Juda, med Juda stav, och göra dem till en enda stav, så att de blir ett i min hand. Stavarna som du har skrivit på, skall du hålla i din hand inför deras ögon.

Säg sedan till dem: Så säger Herren, HERREN: Se, jag skall hämta Israels barn ut från de folk, dit de har vandrat bort. Jag skall samla dem från alla håll och föra dem in i deras land.

Jag skall göra dem till ett enda folk i landet, på Israels berg. En och samma kung skall de alla ha.

De skall inte mer vara två folk och inte mer vara delade i två riken.

Och de skall inte mer ore sig med sina avgudar och vidrigheter och med alla slags överträdelser.

Jag skall rädda dem från alla orter, där de har syndat, och skall rena dem. De skall vara mitt folk, och jag skall vara deras Gud.

Min tjänare David skall vara kung över dem, och de skall alla ha en och samma herde.

De skall leva efter mina föreskrifter och hålla mina stadgar och följa dem.

Kristi fokus var att bringa sitt rike ihop till ett. Ett enligt Abrahams tro och lydnad. Kristus var inte angelägen om vad deras fysiska härstamning var eller den stolthet som kunde hängde samman med den. Hans största angelägenhet var lydnaden till Guds bud och de gärningar som blev följden.

Johannes 8:39

De svarade honom: "Vår fader är Abraham." Jesus sade:

"Om ni vore Abrahams barn, skulle ni göra Abrahams gärningar.

Detta är ganska fantastiskt. Kristus säger här att någon som gör vad Abraham gjorde anses de vara Abrahams barn. Nåväl, vad gjorde då Abraham?

1 Moseboken 26:4-5

Jag skall göra dina efterkommande talrika som stjärnorna på himlen, och åt dina efterkommande skall jag ge alla dessa landområden. Och i din avkomma skall alla jordens hednafolk bli välsignade, *eftersom Abraham lyssnade till min röst och tog vara på det jag förordnat: mina befallningar, föreskrifter och lagar.*"

Enligt Kristi egna ord är det de som följer Guds befallningar som verkligen kan kalla Abraham sin fader. Tänk på vad han senare sade till judarna, de fysiska ättlingarna till Abraham;

Johannes 10:24-27

Då samlades judarna omkring honom och frågade:

"Hur länge vill du hålla oss i ovisshet? Om du är Messias, så säg det öppet till oss!"

Jesus svarade: "Jag har sagt er det, och ni tror det inte. Gärningarna som jag gör i min Faders

namn vittnar om mig. Men ni tror inte, därför att ni inte hör till mina får.
Mina får lyssnar till min röst, och jag känner dem, och de följer mig.

Även de som kunde vara verkliga ättlingar till Abraham, inte lyder Guds befallningar, så anses de inte vara Abrahams barn. Kristi fokus var att hans rike skulle komma ihop som en enhet. Ett i Abrahams tro. Inte bara tillsammans som en, utan en i lydnad till Fadern. Det gjorde ingen skillnad vilken stam man kom från eller om de hade något Hebreiskt arv. Därför sa Paulus;

1 Timoteus 1:4

och befatta sig med myter och ändlösa släktregister.
Sådant leder till strider och tjänar inte en gudomlig undervisning i tron.

Den tro som åstadkommer Abrahams lydnad;

Jakob 2:21-24

Blev inte vår fader Abraham erkänd som rättfärdig genom gärningar, när han bar fram sin son Isak på altaret? Du ser att hans tro samverkade med hans gärningar och att det var genom gärningarna som tron blev fullbordad. Så uppfylldes Skriften som säger: Abraham trodde Gud, och det räknades honom till rättfärdighet, och han kallades Guds vän. Ni ser alltså att en människa erkänns som rättfärdig genom gärningar och inte bara genom tro.

Vår släkttillhörighet är ingen garanti för frälsning, för även när de lämnade Egypten var det många främlingar som följde med Israel.

2 Moseboken 12:38

Också en stor blandad folkhop drog upp med dem, dessutom får och nötboskap, en mycket stor hjord.

4 Moseboken 11:4

Den blandade hop som följde dem greps av stort begär. Också Israels barn började att gråta igen och sade: "Vem skall ge oss kött att äta?"

Den blandade folkhoppen definieras av Gud själv som Israels barn och alla skulle följa samma Guds lag.

4 Moseboken 15:15-16

Inom församlingen skall samma stadga gälla för er och för främlingen hos er, en evig stadga från släkte till släkte. Som det är för er, så skall det vara för främlingen inför HERRENS ansikte. Samma lag och samma rätt skall gälla för er och för främlingen som bor hos er."

Tänk också på Rut. Hon var moabit, men när hon blev troende ansåg hon Israels Gud som sin Gud och hans vägar vara hennes vägar. Det som var betydelsefullt då är lika viktigt idag, att vi vandrar i Abrahams tro. Den tro som åstadkommer samma tro och lydnad som Abraham, lydnad till Guds lag. Det är just **detta** som Paulus såg så många kämpa med.

Frågan blir då;

"Varför de kämpade de så mycket med detta? "

2 Korinterbrevet 3:13-16

...och gör inte som Mose, han som hängde en slöja för sitt ansikte, för att Israels barn inte skulle se hur det som bleknade försvann. **Men** deras sinnen blev förstockade. Än i dag finns

samma slöja kvar när gamla förbundets skrifter föreläses, och den tas inte bort, först i Kristus försvinner den. Ja, än i dag ligger en slöja kvar över deras hjärtan när Mose föreläses. Men närhelst någon omvänder sig till Herren, tas slöjan bort.

De kämpade på grund av slöjan. Vilken slöja då? Var det samma slöja som täckte Moses ansikte? Gjorde den slöjan att de inte förstod att hålla sig till den lag som Gud gav genom Mose? Naturligtvis inte. Lagen hade just givits vid det tillfälle hans ansikte strålade!

2 Moseboken 34:29-35

När Mose sedan steg ner från Sinai berg och på vägen ner hade med sig vittnesbördets båda tavlor, visste han inte att **hans ansiktes hy strålade**, därför att han hade talat med HERREN. Aron och alla Israels barn såg Mose, och se, hans ansiktes hy strålade. Och de fruktade för att komma nära honom. Men Mose ropade till dem. Då vände Aron och menighetens alla hövdingar tillbaka till honom, och Mose talade till dem. Därefter kom alla Israels barn fram till honom, och han framhöll för dem allt som HERREN hade sagt honom på Sinai berg. När Mose hade talat färdigt till dem hängde han en slöja för ansiktet. Varje gång som Mose trädde fram inför HERRENS ansikte för att tala med honom, tog han av sig slöjan till dess han gick ut igen. När han kom ut, talade han till Israels barn det som han fått befallning om. Och Israels barn såg att Moses ansikte strålade, och Mose hängde slöjan över ansiktet igen till dess han gick in för att tala med HERREN.

Vi vet också att de var lydiga under en viss tid efter det. Men vers 14 säger att deras sinnen var förstockade.

2 Korinterbrevet 3:14-15

Men deras sinnen blev förstockade. Än i dag finns samma slöja kvar när gamla förbundets skrifter föreläses, och den tas inte bort, först i Kristus försvinner den. Ja, än i dag ligger en slöja kvar över deras hjärtan när Mose föreläses.

Det var inte Moses täckelse som gjorde deras sinnen och hjärta förstockade som det står i vers 15. Paulus visar här att när lagen lästes, kom samma slöja över deras hjärtan som först började täcka dem 721 f Kr.

Klagovisorna 3:65

Du skall lägga en slöja över deras hjärtan, din förbannelse skall komma över dem.
(Lagens förbannelse).

Paulus som var väl bevandrad i lagen och profeterna, förklarade den slöja som Jeremia nämner här i Klagovisorna och lagens förbannelse som syndens och dödens förbannelse. Det är endast i Kristus som denna slöja och förbannelse tas bort som versen säger. Alltså bara i Kristus kan riket enas. Att förena Israel var en stor fråga. Det faktum att Israel var uppdelat bör säga oss **någonting**. Kom ihåg vad Kristus själv sa;

Lukas 11:17

Men han visste vad de tänkte och sade till dem:
"Ett rike som har kommit i strid med sig självt blir ödelagt, och hus faller på hus.

Det var därför lärjungarna frågade Jesus;

Apostlagärningarna 1:6-7

"Herre, är tiden nu inne för dig att återupprätta riket åt Israel?" Han svarade dem:
"Det är inte er sak att veta vilka tider eller stunder som Fadern i sin makt har fastställt.

Lärjungarna trodde att Kristus skulle återställa Israels kungarike så som det var innan det blev delat. Men Hoseas profetia väntade fortfarande på sin uppfyllelse;

Hosea 6:1-2

"Kom, låt oss vända om till HERREN. Ty han har rivit oss, han skall också hela oss.
Han har slagit oss, han skall också förbinda oss. Han skall om två dagar på nytt göra oss levande, ja, på tredje dagen skall han låta oss stå upp, så att vi får leva inför hans ansikte.

Även om vi vet att Kristus gjorde det möjligt att påbörja återupprättandet, kan upprättelsen inte fullt komma till stånd förrän vi befinner oss på den 3:e dagen av det straff som förutsades. Men finns det något sätt för oss att få reda på vart vi befinner oss nu på den här tidslinjen? Vi tror det. Juda stam var fångna i 70 år enligt Daniel och Jeremia. Med vetskap om detta, finns det då en fast angiven tidsram för den tid norra riket skulle vara förskingrat? Det är inte helt omöjligt;

Hesekiel 4:1-5

Du människobarn, tag en lertavla, lägg den framför dig och rita en stad på den, nämligen Jerusalem. Belägra den och bygg torn mot den. Kasta upp vallar mot den, håll trupper i beredskap runt den och sätt upp murbräckor mot den från alla håll. Och tag en järnplåt och sätt upp den som en järnmur mellan dig och staden. Vänd sedan ditt ansikte mot den och håll den belägrad och anfall den. Detta skall vara ett tecken för Israels hus. Och du skall lägga dig på vänstra sidan och lägga Israels folks missgärning på dig. Lika många dagar som du ligger så, skall du bära på deras missgärning. Jag skall lägga deras missgärningsår på dig. De skall motsvaras av samma antal dagar, trehundra nittio dagar. Så skall du bära Israels folks missgärning.

Så, enligt detta skriftens ord i Hesekiel, borde det norra riket Israel ha börjat återupprättas efter 390 år. Detta skulle ta oss till cirka 331 f Kr. Historien visar dock att detta aldrig har hänt. Så vad annat ger oss Skriften som kan bringa ljus över detta? 3 Moseboken talar också om straffet för olydnad mot Guds lag;

3 Moseboken 26:14-16

Men om ni inte hör på mig och inte gör efter alla dessa bud, om ni föraktar mina stadgar och avvisar mina lagar, så att ni inte följer alla mina bud utan bryter mitt förbund, då skall också jag handla på samma sätt mot er.

Mitt i det han säger vad som kommer att hända med dem säger han samtidigt;

3 Moseboken 26:18

Om ni trots detta inte lyssnar till mig, skall jag tukta er sjufalt värre för era synders skull.

Tre verser senare säger han det igen för att få dem att verkligen förstå;

3 Moseboken 26:21

Om ni ändå gör mig emot och inte vill lyssna på mig, skall jag slå er sjufalt värre, så som era synder förtjänar.

Så det straff som angetts skulle faktiskt vara 7 gånger den angivna tiden. Det angivna straffet var 390 år som anges av Hesekiel. Om vi följer Skriften som anges i 3 Moseboken och multiplicerar det med 7, hamnar vi på 2.730 år. Vilket blir efter 2 dagar och det 3:e straffet. Vi måste också dra ifrån de 721 år när bestraffning startade 721 f Kr. Det finns inget år "0", så vi tar det år som återstår att se när Fadern påbörjat profetian i Hosea 6:1 och 2 i fullhet. Detta tar oss till 2009.

Det innebär inte att vi påstår att en viss händelse skulle ha skett under 2009 eller 2010, men vi tror att det mycket väl skulle kunna vara den tid när processen med det norra rikets hjärtan började få dem att komma tillbaka till honom i stort antal. Detta kunde då vara avslutningen på det norra rikets dom. Fångenskapen och i synnerhet nedgången i det norra riket skedde inte under en dag, veckor eller månader. Det tog flera år för att det skulle bli genomfört. På samma sätt kommer återvändandet av hans folk tillbaka till hans vägar att ta sin tid. Kristus påbörjade återupprättandet men det är på den 3:e dagen att han slutför det.

Som Hosea säger;

Hosea 6:2

Han skall om två dagar på nytt göra oss levande, ja, på tredje dagen skall han låta oss stå upp, så att vi får leva inför hans ansikte.

Uttrycket "*så att vi får leva inför hans ansikte*" leder oss faktiskt till tiden för millennieskiftet. Det är den väckelse som behöver predikas idag. Att han för sitt folk tillbaka till sina vägar, tillbaka till sina förordningar, tillbaka till sin lag. Detta leder oss också till ett skriftställe som vi sa i början att vi skulle återkomma till;

5 Moseboken 30:1-5

När allt detta kommer över dig, välsignelsen och förbannelsen som jag har förelagt dig, och du lägger detta på ditt hjärta bland alla de hednafolk dit HERREN, din Gud, fördriver dig, och du vänder om till HERREN, din Gud, och lyder hans röst, i allt vad jag i dag befäller dig, du och dina barn, av hela ditt hjärta och av hela din själ, då skall HERREN, din Gud, göra slut på din fångenskap och förbarma sig över dig. HERREN, din Gud, skall då åter samla dig från alla folk, dit han har skingrat dig. Även om dina fördrivna skulle vara vid himlens ände, skulle HERREN, din Gud, samla dig därifrån och hämta dig därifrån. HERREN, din Gud, skall föra dig in i det land som dina fäder har haft till besittning, och du skall besitta det. Han skall göra dig gott och föröka dig, mer än dina fäder.

Detta handlar inte om flykten från Egypten för detta uttaldas 40 år efter uttåget från Egypten hade ägt rum, till den andra generationen av dem som lämnats kvar. Denna profetia om ett annat uttåg har ännu inte skett! Men tiden är snart inne när Fadern kommer att föra ALLA i Israel, både från södra och norra riket, tillbaka till sitt land.

Även Mika, Hesekiel och Jeremia talar om detta;

Mika 2:12

Jag skall församla dig, Jakob, ja, *hela ditt folk*. Jag skall samla ihop kvarlevan av Israel, jag skall föra dem tillsammans som fåren till fållan, som en hjord till dess betesmark, så att det uppstår ett sorl av människor.

Hesekiel 20:34, 41

Med stark hand och uträckt arm och utgjuten vrede skall jag föra er ut från folken och samla er

från de länder där ni är kringspridda. Som en ljuvlig doft skall jag ta emot er, när jag för er ut från folken och samlar er från de länder där ni har varit kringspridda. Jag skall bevisa mig helig bland er inför hednafolkens ögon.

Jeremia 23:7-8

Se, dagar skall komma, säger HERREN, då man inte mer skall säga: "Så sant HERREN lever, han som förde Israels barn upp ur Egyptens land", utan: "Så sant HERREN lever, han som förde avkomlingar från Israels hus ut ur landet i norr och hämtade dem ur alla andra länder dit jag hade drivit bort dem." Så skall de få bo i sitt land.

För ytterligare studier om kommande uttåg, titta gärna på vår undervisning i vår "End of Days series" på TestEverything.net. För att sammanfatta det hela, talade vi i början om det som lagts till i förbundet i 5 Moseboken och utelämnade en liten del som vi gärna vill dela med dig nu;

5 Moseboken 4:25-30

När du har fött barn och barnbarn och ni bott länge i landet, om ni då försyndar er genom att ni gör er en avgud, ett slags bild, och därmed gör det som är ont i HERRENS, din Guds, ögon och väcker hans vrede, då tar jag i dag himmel och jord till vittne mot er att ni snabbt kommer att utrotas ur det land dit ni nu går över Jordan för att ta det i besittning. Ni kommer inte att leva där länge utan kommer att helt förgöras. Och HERREN skall skingra er bland folken, och endast ett litet antal av er skall bli kvar bland de hednafolk som HERREN skall driva er bort till. Där skall ni tjäna gudar som blivit gjorda av människohänder, gudar av trä och sten. De kan varken se eller höra, äta eller lukta.

Men om ni där söker HERREN, din Gud, skall du finna honom, om du söker honom av hela ditt hjärta och av hela din själ. När du är i nöd och allt detta händer dig *i kommande dagar*, skall du vända om till HERREN, din Gud, och lyda hans röst.

Vi lever verkligen i den sista tiden då hans folk återvänder till honom i lydnad.

Den dag kommer när alla 12 stammarna och de som valt att bli medborgare i Israel, kommer tillbaka som en färdigsmockad brud som är redo att delta i Lammets bröllop. Att förstå uppdelningen av Israel som vi nämnde i inledningen, är ytterst viktig och absolut grundläggande. När man kommer till denna förståelse, blir Bibeln självförklarande och din förståelse av alla skrifterna kommer att gå längre än vad du någonsin har kunnat föreställa sig. Vi hoppas att du har haft ett välsignat utbyte av denna studie och kom ihåg, fortsatt att pröva allt.

Johannes 10:27

Mina får lyssnar till min röst, och jag känner dem, och de följer mig.

1 Johannes 2:6

Den som säger sig förbli i honom är skyldig att själv leva så som han levde.

Shalom.

Shalom, och må Herren välsigna dig när du vandrar vidare i Guds fullkomliga Ord.

EMAIL: Info@119ministries.com

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.ExaminaloTodo.net

TWITTER: [www.twitter.com/119Ministries#](https://twitter.com/119Ministries#)